

КЛІНІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ТІОТРИАЗОЛІНУ У КОМПЛЕКСНОМУ ЛІКУВАННІ ГЕНЕРАЛІЗОВАНОГО ПАРОДОНТИТУ

Бобирьов В.М., Островська Г.Ю., Розколупа Н.В., Муляр Л.А., Петрова Т.А., Власова О.В.

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Проблема підвищення ефективності фармакотерапії захворювань тканин пародонту являється актуальною і на теперішній час, так як останні відносять до найбільш поширених стоматологічних захворювань. Відомим фактором, про що свідчать також наші дослідження, у патогенезі захворювань тканин пародонту відіграють процеси вільнорадикального перекисного окиснення ліпідів. Враховуючи цей факт, певного значення у комплексній терапії набуває застосування лікарських засобів з антиоксидантною дією. Тому, в схему комплексного лікування генералізованого пародонтиту ми запропонували ввести вітчизняний препарат з політропними властивостями - тіотриазолін. Антиоксидантні властивості препарат виявляє завдяки наявності в структурні молекули тіолу сірки, який зв'язує надлишок іонів водню. Тіотриазолін реагує з активними формами кисню та ліпідними радикалами за рахунок потужних відновлювальних властивостей тіольної групи та попереджає ініціацію активних форм кисню шляхом ре активації антирадикальних ферментів – супероксиддисмутази, каталази та глутатіонпероксидази.

На базі відділення терапевтичної стоматології Полтавської обласної стоматологічної поліклініки була розроблена та апробована схема фармакотерапії генералізованого пародонтиту. Дана схема включає наступний комплекс: 1. Ліквідування місцевих подразнюючих факторів (видалення зубних відкладень, заміна нераціональних пломб та протезів). 2. Вплив на мікрофлору зубоясневих карманів із застосуванням пасти на основі лінкоміцину. 3. Застосування аплікацій 2% мазі тіотриазоліну, які проводилися «відкритим» та «закритим» способами. Враховуючи клінічні прояви захворювання, хворим диференційовано призначали антиоксиданти внутрішньо, що, безумовно, сприяло більш швидкій нормалізації клінічних проявів пародонтиту. Ефективність лікування оцінювали за динамікою клінічного стану пародонта (стан гігієни - за індексом Грін-Вермільйона, кількісну та якісну оцінку запалення ясен - індексами РМА та кровоточивості за Muhlemann в модифікації Cowell). Лабораторно досліджували еміграцію лейкоцитів за Ясиновським, вміст протизапальних цитокінів у ясенній, ротовій рідині і сироватці крові. Вивчення результатів комплексного лікування хворих генералізованим пародонтом різної тяжкості з використанням тіотриазоліну свідчать про більш швидке зменшення процесів запалення слизової оболонки та стабілізацію процесу. Беручи до уваги результати контрольних досліджень (через 6 місяців), отримані дані свідчать про доцільність включення тіотриазоліну в комплекс лікувальних заходів, які спрямовані на покращення стоматологічного статусу.